

2 ОЗНАЙОМЧА ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА НА 3-МУ КУРСІ

Значення практики у наскрізній практичній підготовці

Виробнича практика студентів 3-го курсу спеціальності "Економічна кібернетика" є невід'ємною частиною процесу підготовки бакалаврів і магістрів. Ознайомча практика є першим етапом комплексної практичної підготовки студентів, виступає засобом адаптації студентів до умов професійної діяльності. Запланована на третьому курсі в 6 семестрі терміном 2 тижні. Головним завданням виробничої практики є ознайомлення студентів з першими робочими місцями, поглиблення набутих теоретичних знань з фундаментальних професійно-орієнтованих навчальних дисциплін, визначення напрямку подальших наукових досліджень.

Цілі та задачі практики

Цілі практики:

- закріплення та поглиблення теоретичних знань, здобутих у процесі вивчення професійно-орієнтованих навчальних дисциплін, набуття і удосконалення практичних навичок і умінь за спеціальністю;
- набуття вміння збирати, узагальнювати та аналізувати конкретну економічну інформацію, робити самостійні висновки та пропозиції;
- отримання практичних навичок комплексного розв'язання професійних задач у галузі науково-дослідної, виробничої та комерційної діяльності з використанням економіко-математичних методів, програмних засобів, інформаційних систем та технологій;
- набуття практичних навичок організаційно-управлінської діяльності в трудовому колективі.

Задачі практики:

- ознайомлення з організацією та специфікою роботи соціально-економічного об'єкту (підприємства, організації, фірми, банку, фінансової установи);
- ознайомлення зі структурою, технологічним оснащенням підприємства чи установи (бази практики) та організацією, методами роботи спеціалістів на різних рівнях управління в процесі здійснення основних видів діяльності;
- ознайомлення з інформаційними потоками підприємства чи установи (бази практики);
- ознайомлення із завданнями, що вирішуються за допомогою засобів обчислювальної техніки;
- ознайомлення зі структурою існуючого програмного забезпечення на підприємстві, аналіз ступеню та спрямованості його використання;
- вивчення досвіду підприємств, обраних об'єктом практики в галузі методів організації та управління їх діяльністю, застосування комп'ютерної техніки та інформаційних технологій, закріплення і поглиблення теоретичних знань студентів, що отримані ними в процесі навчання;

- вивчення загальної функції апарату управління і взаємозв'язок його з усіма службами і підрозділами в місцях проходження практики;
- формування та розвиток у студентів професійного вміння приймати самостійні рішення в умовах конкретного виробництва;
- оволодіння сучасними методами, формами організації праці, знаряддями праці в галузі їх майбутньої спеціальності;
- набуття навичок аналізу й обробки інформації у процесі виробничої, соціальної, фінансової діяльності за допомогою пакетів прикладних програм і автоматизованих систем, впроваджених на підприємстві (базі практики);
- оволодіння функціональними обов'язками службових осіб з профілю майбутньої роботи, формування системного підходу до аналізу економічного об'єкта;
- закріплення і поглиблення теоретичних знань, отриманих в процесі навчання.

Зміст практики визначається у відповідності із завданнями виробничої практики і передбачає виконання декількох видів робіт з наведеного переліку:

- ознайомитися із конкретною проектною та виробничою документацією, що регламентує діяльність підприємства чи установи (державні та галузеві стандарти, стандарти підприємства, управлінські матеріали та методика, норми та правила тощо);
- проаналізувати діяльність підприємства з позицій системного підходу, зокрема, дослідити напрямки його основної діяльності, зовнішні та внутрішні зв'язки, виробничу та організаційну структуру;
- проаналізувати можливості використання економіко-математичних методів і моделей при дослідженні економічних, виробничих, соціальних, фінансових процесів
- проаналізувати структуру та зміст інформаційних потоків, що мають місце на підприємстві, та виділити дані, що будуть використані при написанні курсових, кваліфікаційних робіт;
- виконати функції стажера (дублера) на конкретному робочому місці економіста відповідної спеціалізації.

Структура звіту з практики

За результатами практики студенти складають індивідуальний письмовий звіт, в якому містяться систематизовані підсумки роботи. Обсяг звіту – 20-30 сторінок. Структура звіту складається з наступних розділів:

- титульний лист;
- вступ;
- основна частина;
- висновки;
- список використаної літератури;

Вступ є ввідною частиною звіту з практики, в якій пояснюється актуальність та проблематика виконуваних робіт. У вступі необхідно вказати

мету проходження практики, базу практики, визначити коло задач, що їх необхідно розв'язати, коротко вказати, які результати очікуються, і як їх можна буде оцінити.

Основна частина повинна містити опис та аналіз діяльності підприємств, програмного та технічного забезпечень, результати виконаних робіт та вирішених завдань.

Висновки відображають безпосередньо результати звіту з практики. У висновках необхідно розглянути ефективність запропонованих рішень та вказати можливості подальших модифікацій та покращень.

За необхідністю в звіті можуть бути додатки, в яких відображається інформація щодо структури підприємства, програмних інтерфейсів, тощо.

Список літератури, що використовувалася в процесі виконання робіт та підготовці звіту, необхідно вказувати обов'язково. Список літератури, в тому числі, дозволяє оцінити обсяг виконаних робіт та якість отриманих нових знань та навичок. На кожне з джерел, вказаних у списку літератури, обов'язково повинно бути посилання у тексті звіту.

Структура звіту з виробничої практики наведена нижче.

Вступ

1. Загальна характеристика підприємства - місця проходження практики.
  - 1.1. Характеристика основної діяльності підприємства.
  - 1.2. Аналіз організаційної та виробничої структури підприємства.
  - 1.3. Аналіз господарської діяльності бази практики.
  - 1.4. Інформаційні потоки, їх характеристика.
2. Характеристика використання програмного забезпечення.
  - 2.1. Системне програмне забезпечення.
    - .Програмне забезпечення загального призначення (текстові процесори, електронні таблиці, системи планування та ін.).
    - .Прикладне програмне забезпечення (АРМи, АСОЕІ, АСУ, управління проектами та т.ін.).
3. Характеристика технічного забезпечення.
  - 3.1. Технічний опис обчислювальної й організаційної техніки.
  - 3.2. Комп'ютерна мережа підприємства.
  - 3.3. Характер використання техніки, його інтенсивність.
  - 3.4. Характеристика інформаційної системи обробки інформації (одної з існуючих).
  - 3.5. Проблеми та шляхи вирішення.
4. Практичні результати.
  - 4.1. Отримані знання.
  - 4.2. Отримані уміння.
  - 4.3. Виконана практична робота (введення даних, написання програм, введення/корекція даних).

Висновки.

Додатки.